

การกำจัดโลหะหนักของเรซินแลกเปลี่ยนไออกอนนิดรัลไฟเซอร์
และครอสฟลิง-แซนเกตที่ทำจากผ้ากุศลฯ

นางสาว นันทนา อิทธิพรโภวิท

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๓๘

ISBN 974-631-241-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

HEAVY METAL REMOVAL BY SULPHOETHYL AND CROSSLINK-XANTHATE
ION EXCHANGE RESIN MADE FROM WATER HYACINTH

MISS. NUNTANA AITTHIPORNKOWIT

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering

Department of Environmental Engineering

Graduate School

Chulalongkorn University

1995

ISBN 974-631-241-3

หัวขอวิทยานิพนธ์

การกำจัดโลหะหนักของเรซินแลกเปลี่ยนไออกอนชันด้วยไฟ酵母และ
คราฟฟ์สติง-แรนเก็ตที่ทำจากผักดบชวา

โดย

นางสาว นันทนา อิทธิพรกิจวิท

ภาควิชา

วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ชรพงษ์ เสรีกิจเจริญ

บันทึกวิทยาลัย ฯพุฒิกรรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

ดร. สุวิทย์

คณบดีบันทึกวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ ถุงสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ไพพรวณ พราประภา)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ชรพงษ์ เสรีกิจเจริญ)

ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระ เกរออด)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประแสง มงคลศิริ)

พิมพ์ดันฉบับบทด้วยอวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

นันหนา อิทธิพร โภวิท : การกำจัดโลหะหนักของเรชินแลกเปลี่ยนไอออนชนิดฟีโซเอทิลและครอสส์ลิง-แ xenateที่ทำจากผักบุ้ง (HEAVY METAL REMOVAL BY SULPHOETHYL AND CROSSLINK-XANTHATE ION EXCHANGE RESIN MADE FROM WATER HYACINTH)
อ.ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพชรพร เชาวกิจเจริญ 219 หน้า
ISBN 974-631-241-3

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสามารถสูงสุดของเรชินแลกเปลี่ยนไอออนชนิดฟีโซเอทิล (ที่มีหมู่ไอออน คือ หมู่ชัลฟอนิก) และครอสส์ลิง- xenate (ที่มีหมู่ไอออน คือ หมู่ xenate). ที่ทำจากผักบุ้งชนิดของโลหะหนักที่ทำการศึกษา คือ ทองแดง nickel และสังกะสี การทดลองที่ใช้มีแบบทดลองที่มีขั้นตอนสูงของเรชิน 20 ชม. น้ำเสียสังเคราะห์ซึ่งมีค่า pH เฉลี่ยประมาณ 5.0 และมีความเข้มข้นของโลหะหนัก 5, 10, 20, 50 mg./l. ในส่วนขั้นเรชินคืออัตราไหล 3 บริมิตรเรชิน/ชั่วโมง คัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ กระบวนการทางเคมีที่ใช้ในการปรับสภาพผักบุ้งและความเข้มข้นของโลหะหนักในน้ำเสีย จากผลการทดลอง พบว่า ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนของชัลฟีโซเอทิล อยู่ในช่วง 0.233-0.503 meq/g และ 0.279-0.595 meq/g สำหรับครอสส์ลิง xenate นอกจากนี้พบว่า การแลกเปลี่ยนไอออนกับสังกะสีมีค่าสูงกว่า nickel และทองแดง สำหรับอิทธิพลของความเข้มข้นของโลหะหนักในน้ำเสีย พบว่า ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนเพิ่มขึ้นเมื่อน้ำเสียมีความเข้มข้นของโลหะหนักน้อย สำหรับการรีเจนเนอเรชันใช้สารรีเจนเนอเรนต์เข้มข้น 0.5N ประมาณ 2 บริมิตรเรชิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
สาขาวิชา วิศวกรรมสุขาภิบาล
ปีการศึกษา 2537

ลายมือชื่อนิสิต พันเอก วิริยะโรจน์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา พลโท ไกรฤทธิ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C517564 : MAJOR SANITARY ENGINEERING
KEY WORD: HEAVY METAL REMOVAL/ION EXCHANGE/ION EXCHANGE RESIN/
WATER HYACINTH

NUNTANA AITTHIPORNKOWIT : HEAVY METAL REMOVAL BY SULPHOETHYL AND
CROSSLINK-XANTHATE ION EXCHANGE RESIN MADE FROM WATER HYACINTH.
THESIS ADVISOR : ASSO.PROF.DR. PETCHPORN CHAWAKITCHAREON, Ph.D.219 pp.
ISBN 974-631-241-3

This study investigated the total capacities of heavy metal removal of Sulphoethyl resin with sulphonic functional group and Crosslink-Xanthate resin with xanthate functional group made from Water Hyacinth. The heavy metals to be studied are copper, nickel and zinc. The experiment was carried out using column technique with 20 cm. height packed bed of resin. Synthetic wastewater, pH about 5.0, contained heavy metal about 5, 10, 20, 50 mg/l was percolated through the column with 3 bed volume/hr. The variable considered being in influence of chemical treatment and heavy metal concentration in wastewater.

The experimental results showed that the cation exchange capacities of Sulphoethyl were found to be 0.233-0.503 meq/g and 0.279-0.595 meq/g for Crosslink-Xanthate. The values of zinc exchange were always higher than nickel and copper. The dynamic capacities increased with the dilution of wastewater percolated. The regeneration were completed recovery of metals with 2 bed volumes of 0.5 N of each regenerant.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
สาขาวิชา วิศวกรรมสุขาภิบาล
ปีการศึกษา 2537

ลายมือชื่อนิสิต ๖๒๓ ๑๒๓๔๕๖๗
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยา ใจดี๑๒๓
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอบพระคุณ ผศ.ดร.เพ็ชรพงษ์ เขวากิจเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูงที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประยิชั่น ตลอดจนช่วยตรวจสอบ แก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณ วงศ.ดร.ธีระ เกรอต วงศ.ไพบูลย์ พงประภาและผศ.ดร.ประแสง มงคลศิริ ที่กุญแจให้คำแนะนำเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่กุญแจมอบเงินอุดหนุนในการทำวิจัย คุณวรรณมา พนมสุข ภาควิชาศิลปกรรมสิ่งแวดล้อม ฯ ผู้ทรงกรรมมหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือในการใช้เครื่องอุปกรณ์ มิกแอบบอร์ฟรีนสเปคโดยไฟไมเดอร์ในงานวิจัย

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา แม่ค่า ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณพ่อ และพี่อนุทุกคนที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจมาตลอด

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญรูป	๙
คำย่อและคำจำกัดความ	๑๐
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย	๒
บทที่ ๓ การศึกษาด้านเอกสาร	๓
โลหะหนัง	๓
ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนไออกอน	๓
โครงสร้างของเรียนแลกเปลี่ยนไออกอน	๘
การแบ่งเรียนตามลักษณะการใช้งานตาม Functional group	๑๐
ลำดับความซ้อนในการเลือกจับไออกอนของเรียน	๑๗
คุณสมบัติที่นำไปของเรียน	๑๗
ข้อความสามารถในการแลกเปลี่ยนไออกอนของเรียน	๒๑
สมดุลยภาพของด้วย	๒๔
สารเหล็กโลสแลกเปลี่ยนไออกอน	๒๗
องค์ประกอบในเรลล์พีช	๒๘
เรลล์โลส	๒๘
เยมิเรลล์โลส	๓๑
ลิกนิน	๓๒
องค์ประกอบของผักดบชวา	๓๒
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของผักดบชวา	๓๒
องค์ประกอบของผักดบชวา	๓๔
การศึกษาที่ผ่านมา	๓๕

สารบัญเรื่อง

หน้า

บทที่ 4 แผนการดำเนินการวิจัย.....	44
การเตรียมการทดลอง.....	44
การเตรียมน้ำเสียสังเคราะห์.....	44
การเตรียมสารแลกเปลี่ยนไอออน.....	44
การหาความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออน.....	47
ความสามารถทั้งหมด.....	47
ความสามารถใช้งาน.....	47
การพื้นอ่านของสารแลกเปลี่ยนไอออน.....	50
เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้.....	50
บทที่ 5 ผลการทดลองและวิจารณ์.....	51
การเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพ-เคมีของสารเซลลูโลสแลก.....	
เปลี่ยนไอออนชนิดต่างๆ.....	51
การเปรียบเทียบชีดความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนของ.....	
สารเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไอออนกับโลหะหนักชนิดต่างๆ.....	53
การเปรียบเทียบผลของกระบวนการทางเคมีที่ใช้ในการปรับสภาพ.....	
ผักตบชวาที่มีต่อประสิทธิภาพในการกำจัดโลหะหนักในน้ำเสีย.....	55
การเปรียบเทียบผลของการแลกเปลี่ยนไอออนของผักตบชวาที่มีต่อ.....	
ชนิดของโลหะหนัก.....	57
การเปรียบเทียบผลของการแลกเปลี่ยนไอออนของผักตบชวาที่มีต่อ.....	
ความเข้มข้นของโลหะหนักในน้ำเสีย.....	76
ระดับพิ佩服ในน้ำทึบจากการกระบวนการแลกเปลี่ยนไอออนโดยใช้ผักตบชวา.....	76
ระดับการรีเจนเนอเรชันของผักตบชวา.....	79
บทที่ 6 สุรุปผลการทดลอง.....	97
บทที่ 7 ข้อแนะนำในการวิจัยเพิ่มเติม.....	99
เอกสารอ้างอิง.....	100
ภาคผนวก ก. การเตรียมสารเคมีและน้ำเสียสังเคราะห์.....	102
ภาคผนวก ข. ข้อมูลจากการทดลองศึกษาลักษณะทางกายภาพ-เคมีของสาร.....	
เซลลูโลสแลกเปลี่ยนไอออน.....	107

สารบัญเรื่อง

หน้า

ภาคผนวก ค. ข้อมูลและตัวอย่างการคำนวณขีดความสามารถในการแลกเปลี่ยนไฮอน	111
ภาคผนวก ง. ข้อมูลจากการทดลองโดยการเปลี่ยนค่าตัวแปรต่างๆ	113
ประวัติผู้ที่ทำการวิจัย	219

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 คุณสมบัติทางฟิสิกส์และเคมีของทองแดง สังกะสีและนิกเกิล	4
ตารางที่ 3.2 ประวัติชนและความเป็นพิษของทองแดง สังกะสีและนิกเกิล	5
ตารางที่ 3.3 ลักษณะและปริมาณน้ำเสียของโลงชูบโลหะนัก 20 ใจ ในเขตกรุงเทพมหานคร	6
ตารางที่ 3.4 หมู่ไออกอนของเรซินประบท่างๆ	12
ตารางที่ 3.5 ลำดับความชอบไออกอนของเรซินในสภาพละลายน้ำ 1,000 มก./ล	18
ตารางที่ 3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์ในการเลือกจับไออกอนของ Sulphonic Acid Exchanger กับค่า Degree of Cross-linking	19
ตารางที่ 3.7 A.S.T.M Standard Sieves	22
ตารางที่ 3.8 British Standard Sieves	23
ตารางที่ 3.9 ชนิดของสารเรเซนเนคเรนที่ใช้ในการพื้นอ่านฯให้กับเรซิน	26
ตารางที่ 3.10 คุณสมบัติของ Serva Cellulose Ion Exchangers	29
ตารางที่ 3.11 องค์ประกอบในผักตบชาเหงา	35
ตารางที่ 3.12 ความสามารถในการดูดซับโลหะนักของเรซินที่ทำจากเปลือกแดงโน	39
ตารางที่ 3.13 ข้อความสามารถในการแลกเปลี่ยนไออกอนของกาแฟชิปเปิล	41
ตารางที่ 3.14 ข้อความสามารถในการแลกเปลี่ยนไออกอนของชาอ้อยและผักตบชา	42
ตารางที่ 4.1 ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย	48
ตารางที่ 5.1 ลักษณะทางกายภาพ-เคมีของสารเรซิลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอน	52
ตารางที่ 5.2 ข้อความสามารถในการแลกเปลี่ยนไออกอนของสารเรซิลูโลสแลกเปลี่ยน ไออกอนนิดต่างๆ	54
ตารางที่ 5.3 ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอนของเรซินชนิดครอส์ ลิง-แชนเดต ที่ทำจากผักตบชาที่มีต่อโลหะนักที่ความเข้มข้นต่างๆ (กำหนดให้น้ำทึบต้องมีปริมาณโลหะนักไม่มากกว่าในน้ำเสีย)	68
ตารางที่ 5.4 ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอนของเรซินชนิดรัลฟ์เอทลที่ ทำจากผักตบชาที่มีต่อโลหะนักที่ความเข้มข้นต่างๆ (กำหนดให้น้ำทึบต้องมีปริมาณโลหะนักไม่มากกว่าในน้ำเสีย)	68

สารบัญตาราง

หน้า

	(กำหนดให้น้ำทึบต้องมีปริมาณโลหะหนักไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน)	69
ตารางที่ 5.6	ประสิทธิภาพในการแยกเปลี่ยนไอออนของเรชันรัตนิตัลฟิฟเอทีลที่ ห้ามผักดองขาวที่มีต่อโลหะหนักที่ความเข้มข้นต่างๆ	
	(กำหนดให้น้ำทึบต้องมีปริมาณโลหะหนักไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน)	69
ตารางที่ 5.7	ค่าสารเคมีที่ใช้ในการเตรียมสารเชลูลิสและเปลี่ยนไอออน ชนิดครอสส์ลิง-แชนเนตและรัตนิตัลฟิฟเอทีล	70

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

รูปที่ 3.1 รูป่างของ Ion Exchanger ชนิดต่าง ๆ	7
รูปที่ 3.2 โครงสร้างของเรซิ่น	11
รูปที่ 3.3 การแลกเปลี่ยน Na^+ ของเรซิ่นแบบกรดแทรกับไฮอนบวกทุกด้านในน้ำ	13
รูปที่ 3.4 แผนภาพแสดงการแยกองค์ประกอบในเซลล์พิช	30
รูปที่ 3.5 ลักษณะโครงสร้างของเซลล์คลอส	30
รูปที่ 3.6 โครงสร้างของไรแคน	31
รูปที่ 3.7 องค์ประกอบต่าง ๆ ของผักดูดขาว	33
รูปที่ 4.1 ผักดูดขาวที่มี Effective Size 0.18 - 0.212 มม	46
รูปที่ 4.2 สารเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนนิเดรลฟิฟท์ที่มี Effective size 0.18-212 มม	46
รูปที่ 4.3 สารเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนนิเดรลฟิฟท์-เซนเทตที่มีขนาด 0.18-0.212 มม	46
รูปที่ 4.4 แบบจำลองของ Ion Exchange Column ที่ใช้ในการวิจัย	49
รูปที่ 5.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนที่ทำ จากผักดูดขาวกับประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไฮอนเมื่อน้ำเสียมี ปริมาณทองแดงประมาณ 5 มก./ล	56
รูปที่ 5.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสารเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนที่ทำ จากผักดูดขาวกับประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไฮอน เมื่อน้ำเสียมีปริมาณทองแดงประมาณ 10 มก./ล	57
รูปที่ 5.3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสารเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนที่ทำ จากผักดูดขาวกับประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไฮอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณทองแดงประมาณ 20 มก./ล	58
รูปที่ 5.4 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสารเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนที่ทำ จากผักดูดขาวกับประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไฮอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณทองแดงประมาณ 50 มก./ล	59
รูปที่ 5.5 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไฮอนที่ทำ จากผักดูดขาวกับประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไฮอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณนิคเกลประมาณ 5 มก./ล	60

รูปที่ 5.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณนิคเกิลประมาณ 10 mg/l	61
รูปที่ 5.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน เมื่อน้ำเสียมีปริมาณนิคเกิลประมาณ 20 mg/l	62
รูปที่ 5.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณนิคเกิลประมาณ 50 mg/l	63
รูปที่ 5.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน เมื่อน้ำเสียมีปริมาณสังกะสีประมาณ 5 mg/l	64
รูปที่ 5.10 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน เมื่อน้ำเสียมีปริมาณสังกะสีประมาณ 10 mg/l	65
รูปที่ 5.11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณสังกะสีประมาณ 20 mg/l	66
รูปที่ 5.12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเซลลูโลสแลกเปลี่ยนไออกอนที่ทำ จากผักตบชวา กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอน. เมื่อน้ำเสียมีปริมาณสังกะสีประมาณ 50 mg/l	67
รูปที่ 5.13 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของโลหะหนักในน้ำเสีย กับ ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนไออกอนของสารแลกเปลี่ยนไออกอน ชนิดクロสส์ลิง-แ xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 5 และ 10 mg/l	72

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 5.14 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของโลหะหนักในน้ำเสียกับ ประสิทธิภาพในการแยกเปลี่ยนไอออนของสารแยกเปลี่ยนไอออน ชนิดครอสส์ลิง-แ xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 20 และ 50 มก./ล	73
รูปที่ 5.15 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของโลหะหนักในน้ำเสียกับ ประสิทธิภาพในการแยกเปลี่ยนไอออนของสารแยกเปลี่ยนไอออน ชนิดซัลโฟเอทีล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวามีน้ำเสียมีปริมาณ โลหะหนัก 5 และ 10 มก./ล	74
รูปที่ 5.16 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของโลหะหนักในน้ำเสียกับ ประสิทธิภาพในการแยกเปลี่ยนไอออนของสารแยกเปลี่ยนไอออน ชนิดซัลโฟเอทีล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวามีน้ำเสียมีปริมาณ โลหะหนัก 20 และ 50 มก./ล	75
รูปที่ 5.17 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณโลหะหนักในน้ำเสียกับ ประสิทธิภาพการแยกเปลี่ยนไอออนของสารแยกเปลี่ยนไอออน ชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา	77
รูปที่ 5.18 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณโลหะหนักในน้ำเสียกับ ประสิทธิภาพในการแยกเปลี่ยนไอออนของสารแยกเปลี่ยน ชนิดซัลโฟเอทีล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวา	78
รูปที่ 5.19 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการแยกเปลี่ยนไอออนโดยใช้ สารแยกเปลี่ยนไอออนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 5 มก./ล	81
รูปที่ 5.20 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการแยกเปลี่ยนไอออนโดยใช้ สารแยกเปลี่ยนไอออนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 10 มก./ล	82
รูปที่ 5.21 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการแยกเปลี่ยนไอออนโดยใช้ สารแยกเปลี่ยนไอออนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 20 มก./ล	83

สารบัญ

หน้า

รูปที่ 5.22 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดครอสส์ลิง-แ xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 50 มก./ล.	84
รูปที่ 5.23 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดซัลฟอเอทิล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 5 มก./ล.	85
รูปที่ 5.24 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดซัลฟอเอทิล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 10 มก./ล.	86
รูปที่ 5.25 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดซัลฟอเอทิล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 20 มก./ล.	87
รูปที่ 5.26 ค่าพีเอชของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดซัลฟอเอทิล (Sulphoethyl) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 50 มก./ล.	88
รูปที่ 5.27 ระดับการรีเจนเนอเรชันของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 5 มก./ล.	89
รูปที่ 5.28 ระดับการรีเจนเนอเรชันของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 10 มก./ล.	90
รูปที่ 5.29 ระดับการรีเจนเนอเรชันของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 20 มก./ล.	91
รูปที่ 5.30 ระดับการรีเจนเนอเรชันของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการกรองแลกเปลี่ยนไฮดรอนโดยใช้สารแลกเปลี่ยนไฮดรอนชนิดครอสส์ลิง- xenate (Crosslink-Xanthate) ที่ทำจากผักตบชวา เมื่อน้ำเสียมีปริมาณโลหะหนัก 50 มก./ล.	92

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 5.31 ระดับการเรียนเนอเรชั่นของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการผลิตเปลี่ยนไอออนโดยใช้สารแอลกออลิย์นไอออนชนิดรัลฟีโอดีทิล (Sulphoethyl) ที่ต่างๆ กัน	93
รูปที่ 5.32 ระดับการเรียนเนอเรชั่นของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการผลิตเปลี่ยนไอออนโดยใช้สารแอลกออลิย์นไอออนชนิดรัลฟีโอดีทิล (Sulphoethyl) ที่ต่างๆ กัน	94
รูปที่ 5.33 ระดับการเรียนเนอเรชั่นของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการผลิตเปลี่ยนไอออนโดยใช้สารแอลกออลิย์นไอออนชนิดรัลฟีโอดีทิล (Sulphoethyl) ที่ต่างๆ กัน	95
รูปที่ 5.34 ระดับการเรียนเนอเรชั่นของน้ำทึบที่ผ่านกระบวนการผลิตเปลี่ยนไอออนโดยใช้สารแอลกออลิย์นไอออนชนิดรัลฟีโอดีทิล (Sulphoethyl) ที่ต่างๆ กัน	96

**ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำย่อและคำจำกัดความ

BV : Bed Volume

: ปริมาตรสารละลายที่ถูกกักหนดให้แทนเวลาที่ผ่านขั้นเรียนเทียบเท่าปริมาตรเรียน

eq : Equivalent

: หน่วยมวลสมมูล์ หรือ อิควิวัลเอนท์

meq : Milli-equivalent

: หน่วยมวลมิลลิสมมูล์ หรือ มิลลิอิควิวัลเอนท์

DVB : Divinylbenzene (A difunction monomer used to crosslink polymer)

True density : ความหนาแน่นจริง

: มวลตอบແ�งต่อหนึ่งหน่วยปริมาตรเรียน(กรัม/มล.)

Apparent density : ความหนาแน่นปรากฎ

: มวลต่อหน่วยปริมาตรเรียนที่รวมความพูนที่เกิดจากกาซซ่อนกันของเรียน
(กรัม/มล.)

Moisture content : ความชุกความชื้นของเรียน

Swelling : ความบวมน้ำของเรียน (มล./กรัม)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย